

Essy-li spëwał,
Pitnje dżëłaf,
Strowja cze
Sswójbny statof,
A twój śwjatoł
Sradny je.

Sa staw spróznny
Najpoj móznny
Luboscz ma;
Bóh pak śwërnny
Pšches spał mërny
Czerstwošč da.

Nječ ty spëwałš,
Sswërnje dżëłafš
Wšchëdne dny;
Džen pak śwjaty,
Dušchi daty,
Wotpoczij ty.

S njebješ mana
Nječ czi kmana
Žiwnošč je;
Žywa woda,
Kiž Bóh poda,
Wotšchew cze!

Szërbiske njeđzëlike łapjena.

Wudawa ƒo łóđu ƒobotu w Smolerjež knihiežiszczerńi w Budyšcinje a je tam ja šchtwórtlëtnu pšchedplatu 40 up. dostacz.

Palmarum.

Na prënju njeđzëlu palmow spominam. Do mësta Jerusalem ƒwjeđzëniški czał czehnje. Wulki lud je ƒo šhromadził. Galosy je šchtomow rubaju. Palmy na pucz sczëlu. Gosianna ƒo spëwa. Pšched pjecz lësttotëtkami bë profeta Sacharja wëšczëł: „Wješel ƒo jara, ty Zionska dżowka a wystaj Jerusalemska dżowka! Slaj, twój kral pšchindze ł tebi!“ Tuto wëšczënje ƒo dopjelnja. Džen šboža tu je. Mër na wobliczu, šmilnošč we wóczu, luboscz we wutrobje, tak Jesuř, Zionski kral, do ƒwojeho mësta Jerusalema czehnje.

Tež dženka je njeđzëla palmow. Lud ƒo šhromadźuje. Swony swonja. Młodzi a stari kemschi khwataju. W duchu widzu druhi ƒwjeđzëniški czał a niz jenož jedny. Hdzežtuliz ƒo w lubym šërbškim kraju ewangelska zyrkej šbëha, tam dženka do njeje cžrjody abo cžrjodki lubnych paczerškich dżëczi czałnu. Starscheju modlitwy je pšchewodžeja. Wofadnych dobroprošënja ƒo sa nje ł njebješam šbëhaju. Njewidomny, ale tola pšchitomny je ł nini Jesuř Khrystuř, kral wscheje mozy, naschich dušchow dobry pastyr, naschich dżëczi najšwërnischi pšchëczel. Gosianna ƒynej Davidowemu! Gosianua we wyškofëczi!

A wam chzu tu dženka wošëbje rëczëcz, wy lube paczerške dżëczi nascheho pobožneho šërbškeho luda. Tamne ƒyly w Jerusaleme ƒu po nëkotrych dnjach to Gosianua pšchewobrocžile do „šchizuj jeho!“

Šchizuj! wolajo wscho praji
Nazarenštok' Jesuřa!

Budze pola wař tež tak? Bóh šwarnuj! Nutenu horzu proštwu mam ša wař. Mòhl ju wam tola, paczerške dżëczi, je zehliwymy piřnikami do wutroby šapizacz.

W šjewjenju ƒwj. Jana 2, 10 šteji moja proštwu napizana:

„Budž šwërnny hacž do šmjerëcze.“

Tute ƒłowa ƒu šapoczatk pošlednjeho šchprucha ł wascheho šchulškeho katechizmuřa. Sswërnoscz Bóh žada, krtutu, nješhablažu, wobstajnu šwërnoscz. Hdzež pak Bóh žada, wón stajnje najprjodzy dawa.

1. Bóh bë wam šwërnny.

2. Budžëcze Bohu šwërne.

1. Bóh bë wam šwërnny. Šo byšëcže tutu wulku, ƒwjatu wërnoscz pošnale, mòhl horje ł njebješam pošacz. Hdzež Bóh ƒwojemu ƒłonzu nam šwëczicž dawa, ƒo tuton radoštny džen ƒwječimny. Ša mòhl pšches bibliju wař wješč, lube paczerške dżëczi, wot Mójjaka hacž ł profetam, wot profetow ł scženikam, wot scženikow ł japoštolam, kiž ƒu tola wšchitzny šwëdtojo njewurjekniweje luboščë, šmilnoščë a šwërnosczë Božeje. Ša mòhl dženka pšchi šapoczatku cžidëho, hnadypolneho martrowneho tydžënja wař wješč pod wolijowe šchtomy w šahrodže Gethsemane, do Pilatuřoneje šudneje kžëže, do Kaifazoweho hrodu, mòhl wař stajëcz w duchu pod šchiz na Golgatha, wam pšchivolajo: „Slajëcže, tak je ton hacž do šmjerëcze nam šwërnny ƒyn Boži ša nař ƒo bëdžil a cžëpil, krawil a wumrjel!“

Šižëcže radšcho pak dženka druge knihi pšched wami wotewrju. Ša mënju knihi wascheho žiwjenja, wy starschi

a džěczi. Stronu po stronje w nich s wulkimi, njewuhaš-
niwymi piškami napisane widžu: Bóh je šwěrnny!

Kak je wón waš šđerzał pschi wschittkich strachach!
Kak je wón waš wutorhnył se wschelakich nufow! Kak je
nad wami, lube paczerške džěczi, šwoju schitowazu ruku
wupšhestrjemu džerzał po czele a po duschi, wo dnjo a
w nozy wot tamneje hodžiny, w kotrejž waš starschimaj
wobradzi, hdyž t nimaj džěsche: Pastaj moje jehnjo, doniž
je s wascheju rukow jako nježadani! Wo jnym paczerškim
džěscju je mi luba macz, khuda džělaczerka, pomjedala:
Moje džěcžo bē wjele khore. Nēhdy na wječzor bē nusa
najwjetšcha. Bēch šama. Nan bē hišheže woukach na
polu. Šsedžach pschi mojim džěscju. Jeho wojowanje
bē czežke. Šrudnje bē pschihladowacz. Bološez bē wulka,
wjetschi hišheže bē mój štyšt. Njewjedžach šebi radžicz.
Tehdy šym šo na malu khwiku wot džěscža wottorhnyła.
Se jštwy džěch do komorki. Tam šo w kucziku poklaknych.
W šwojej nušy šo t Bohu wolach. Jenož wofomiknjenja
bēch w komorzy. Potom jako t ložu štipich. Džěcžo bē
wócžy wotewrilo. „Nětk je mi lōžo“, tak te mni džěsche.
Strach bē nimo. Šhorošez je šaschła. Bōry šo blēde
woblicžo jako s czerštwěj, czerwjenej barbu barbjesche.
Dženša tuto džěcžo jako paczerške džěcžo šobu psched
woltarjom kleczi. Tak je Boža šwěrnoscz nad wami
rukowala.

Bóh je šwěrnny! Njeje wón wam, paczerške džěczi,
starschich ja woderjow postajil, kiž šu ja waš džělali a
špěwali, ja waš šo prózowali a wachowali a s bohatej
lubosczu wam khleb ša czeło a duschu škiežili? Je wón
na waš šapomil, wj šyrotj njes paczerškim džěczi?
Njeje wón druhich šastararjom wam pošlak, džěda abo
wowku, juatych abo pscheczelow? Njeje wón, hdyž šo
starschiski dom wam šamkny, drugi dom wam wotewril,
w kotrymž šeze dobru khowanu namakali?

Bóh je šwěrnny! Jeho wócžto je wošebje wachowalo
na waschej duschi. Prjedy hacž šeze rěczecz mōhli, je wón
w šwjatej šcheženizy kōždemu njes wami šlubil: „Nichtó
cze s mojeje ruki njewutorhnye. — Škerje budža hory šo
nucz a hōrki šo šwrocžecz, ale moja huada njedrybi wot
tebje šo wrócžicz a tōn šlub mojeho mēra njebudže šo
wot tebje prjecž nucž.“ Kak je wón domach a wošebje
w šchuli waš wuhotowacz dał se šlotym šchpruchami,
s bōjškim wuczabami, s njebjesfej mudroszczu. S pschitwar-
kow šakonja je wón waš wjescž kasał do wulkeho domu
štworicžela, do šwjatnizy wumōžnika, do cziheje džělaczerne
šwjateho Duchu. S hlubiny hrěchow je wón w šakra-
mentomaj wam pucz pschihotowal t žiwjenju a wēcžnej
šbōžnoscz.

Šawěscze, Bóh je šwěrnny. Duž wotucz dženska
wasch khērlišch džaka, wasch psalm khwalenja! Budž
khwalba Bohu šamemu! Kaž pak nětk se šlowami, tak
džakujcže šo Bohu cžaš žiwjenja se škutkom.

2. Budžcže Bohu šwěrne! Šswjate prjōdkwacžza
wam dženska, lube paczerške džěczi, wutrobu napjelnjeja;
šwěrnoscz žada, šo je dopjelnicze. Wasch, nēhdy pschi
šcheženizy wot kmōtrow ja waš daty šcheženiski šlub
chžecže wobtwjerdžicz; šwěrnoscz šebi žada, šo jōn dopjel-
nicze a šakhowacže. Ššifrocžne šwjatocžne: „Šaj!“ tu
chžecže waschemu Bohu dacž. S nim jemu šlubicže, šo
chžecže na šalōžku ewangelskeje wěry wobštajnje šawoštacz,
hrěchow šo hladacz a w modlitwach a s Božim šlowom,
w Božim domje a ša Božim blidom wasche žiwjenje

wjescž. Šswěrnoscz šebi žada, šo na tuto šwjatocžne,
ššifrocžne: „Šaj“ psched šnješowym woltarjom we wschěch
špytowanjach špominacže a kōžde tutych šlubjenjom hacž
do pošlednjeho šdychomanja džeržicže. Waschu wěru
wujnajecže dženska; šwěrnoscz šebi žada, šo je tuta wěra
štajnje wascheho žiwjenja mōž a juu wascheho wumrjecža
trošcht. Bože kasnje šeze wulle a Boža wola je wam
šnata, šwěrnoscz šebi žada, šo w kōždym wofomiknjenju
waschu wolu ponižnje podczišnjecže Božej woli. Wšcho to
wot waš žadam w šesušowym njenje, hdyž waš prošcu:
Budžcže šwěrne!

Špytowanjom je w šwěcže jara wjele. Tež ša waš
na nich njebudže pobrachowacz, wošebje mlōdym šchešči-
janam, kaž wy šeze, strach ša jich duschu hrošy. Šusto
njeje lōhko, pod špytowanjem žiwjenja šwojemu Bohu
šwěrnny wostacz. Wšchudže ma cžert šwojich wotrocžtow
a šlužownikow, šo by cžłowške dusche škashł. „Tōn žny
šwēt leži w šlym.“ Šwonka naš je njepšhecžel, ale tež
šnutschach w naš. „Cžłowška wutroba je psches mēru
khrobła a jara bojasna. Šchtō mōže ju pošnacž?“ „Wjšł
cžłowškeje wutroby je šla wot mlōdošcže.“ Někotryžkuliz
šawjednik šo wam do pucz štaji. Tu chžedža waš ša-
šlepicz se šwětnym wješelom. Tam chžedža waš šatraschicz
s hanjenjom wscheho teho, šchtož je wam šwjate. Drušy
ššōncžnje budža šo psched wami hordžicz s mudroszczu
šwēta, „kotrejž je šlowo wot šchiza hluposcz“. Potom
šo dopomnicže na wasch dženz wobtwjerdženy šcheženiski
šlub! Lube paczerške džěczi, potom wostaicže Bohu
šwěrne! Džijcže šawjednikam a špytowanjam s pucz.
Šdžez je strach ša waschu wěru, ša cžistoscž a pošczimoscž
wascheje dusche, tom njewoštanicže. Šdyž šetr pschi wōhny
njes njepšhecželemi šesušowym šedžesche, je wón jeho
ššifrocž šapřek.

„Wachujcže a modlcže šo tak, šo do špytowanja nje-
pschidžecže!“ Domach šu šarschi ša waš wachowali.
Wjele njes wami w tutych dnjach je šarschiskeho domu
wustupi. Šich wócžto waš wjazny njewidži. Kak nušne
budže wam wšchēdne wachowanje. Psched někotrymi lētami
cžehnjescche luby paczerški hōlz je wšy do mēšta. Šako
wuczomž šastupi do zuseho domn. Jeho knjes bē wēryžny
muž, ale bē khory a njemōžesche šo wo šwoje powołanje
štaracz. Mlōdženz bē jeho šastupjerjej do ruki daty a
jeho pomoznikam pschewoštajeny. Šad chžyšche po pucz
šarscheju psches žiwjenje hicž. Šswōj šcheženiski šlub
chžyšche štajnje šwjatny džeržecz. S šelko cžěžtotami pak
mēšesche w přēnich dnjach wojowacz! Njehašbite, hanjaze
šlowa jemu w kōždej hodžiny do wucha klincžachu. Šdy
pak by njedžela pschishčła, njebē ša šemsche žaneje khwile.
Šad chžyšche, kaž bē šlubil, popōdnju katechismužowu
wuczbu wopytacž. Šdy pak by tu cžaš ša nju byl, bychu
jemu jeho šli towaršchojo hromadu džěla nadawali, šo
jenuž njebny šemšchi hicž mōhł. Šdy by pak na žyrkwinskej
wēži popōdnju ššōch bilo a wuczba ššōncžena była, potom
bychu na njo rejeli: „Dha džij nětk, ty šwjate džěcžo
Bože!“ Šlakajo je pobožny mlōdženz husto do šwojeje
komorki wšchol a pschi ložu šo poklaknywšchi na khērlišch
špominak, kiž bē na paczerjach wuknył:

Mi šo na tym pucz štyšcže,
Wón je dolhi, pomhaj šhryšcže,
Šo jōn derje došonjam,
Še šwētom šo njesmasam.

Wičinu-li hdy podobne hodžiny ja waš, budźće
 śwérne wašchemu Bohu. W brédkach swojeje huady
 pošlyni wón waš ja wšče bitwy a wojowanja se słym
 njepšeczelom. Wažće sebi je jako wašche najdróžše
 kubla. Budźće wobstajne w modlitwje! Jezus Chrystus
 dze prjedy waš, słysće jeho, hdyž waš woła. Śwér-
 nym kiwa króna, dobywarjam króna, pšcheminjerjam króna,
 wěczneho žiwjenja króna.

Ty pak dobry pastyrjo našich dušchow:

Pošlyni twoje džěczy Chryšće,
 Hdyž so jim w spytowanjach stysće,
 Wišak i twojej krowu so kupjene.
 Czini naš i nowa wožiwjenych
 A t śwérnym próstwam wobudženych,
 Hdyž wutroba nam spadnyć chze.
 Móz ducha twojeho
 Lij na naš dele so.
 Sahor lubošć;
 So pschi tebi šmy wobstajni
 We žiwjenju a we šmjerći.
 Hamjeń. D.

Pucžowanje po Božim pišnje

abo

tajke myšle nadeńdžech, Bože słowo czitajo.

Podawa śwérny czitač „Pomhaj Boh-a“.

I. knihi Mojsajowe, 34 staw.

28. A wsachu jich wozny, woły, wóšly, a šytož běšche
 w mjeće a na polu;

29. A wschitko jich kublo, wschitke džěczy a žony wsachu woni
 jate; a wurubichu, šytož běšche w kžěžach.

W tamnych stronach mjenja, so je bratr pšches teho, kotryž
 kotru slěha, hišće bóle wonjecšezeny, hacž muž pšches žoninu
 njewěru. Pšchetoz, tak praja hišće dženša Arabowje, muž móže
 so mot swojeje žony džělicž, a potom wona njeje wjazny jeho;
 kotra a džowka pak woštanjetaj na wěcznje kotra a džowka.

W tutym podawku wuhladašch šurowe žedženje naranšich
 narodow ja wjeczenjom we wšchey šylnošći, kaž móžesč tajke
 dženša hišće nadeńć; dale pak tež czělny pohanski nahlad, so
 maja ja wječchow (kralowy) njestutk wschitzy wobudlerjo w župje
 šobu czěpicž.

30. A šakub džesche t Simeonej a Levijej, hdyž pšchidž-
 šchtaj domoj a wo šwojim po šdaczu nadobnym štutku powje-
 daschtaj: Wóš staj mi nješboža nacžinikoj, so ja šmjerdžu pšched
 wobudlerjami w kraju, pšched šamanjškim a šharijškim; a ja
 mam porunjo jim, i mojim domom mały lud pschi sebi. Wychu li
 woni so šhromadžili pšchedžiwu mi, so bychu Šichemžanow, pšches
 waš sabitych, wječžili, dha budža mje šabicž, a dokelž maju woni
 namóz, njemóžu so pšchedžiwu nim wobaracz. Tak budu ja ša-
 himyč se šwojim domom.

Mětkole rěczy šakub t šwojim šynam jenož wo šwonkownych
 sežehwach, jemu a jeho domej jich njestutka dla hrožazych, dokelž
 móžesche jich czělny šmyšlenje jenož tele sežehwki špšnacž; tak pak
 je wón tónle njestutk we wšchey hrošnojšći špšnal a tak je jón
 štajnje šazpival, dopokaže nam jeho pošlednje šakliwaze šlowo,
 t Simeonej a Levijej rěčane (49, 6, 7).

Š dobom so tele šlowa ja dopokaš naložnja, tak špodžiwnje
 je Boh tutu mały šazpjeny czřjódžicžlu wukhowal, so so njeje ani
 šmėchala t pšhanami, ani pšches nich šahubila. Šchtóž ma du-
 chowne widženje a šmyšlenje a šary šokón šrosumi, temu budže
 tónle šlaw wošebje hnujazy a natwarjazy.

Móššak njeje šawěšće po czěle, ale jako šrednik šwjateho
 Ducha rěčal, dokelž njeje, šam t Levitom, šwojeho wótza wunyl,
 a njeje so komdžil, so by jeho i wěcznej hańbu wošnamjenil.

31. Wonaj pak wotmolwišchtaj: Dyrbja dha woni t našchey
 kotru jako t kurwu czinicz?

Špodžiwnje, tutón Šichemski „šrawony šwaš“ we wšchěch
 šwojich jenotliwosčach ma šwoju podobšnu w najhrošnišchim nje-
 štutku šchječžijanišeho rōšhorjenja, w

„Šarižškim šrawonym šwašu“.

Lěta 1509 bē so Jan Kalwin w Rohonje w šrawonškim
 kraju Škardie narodžil. Šizo ja mlode lěta bē so t Zwingliowej
 nowej wučbje wušnal a tak reformaziste šymjo w Šrawonškej
 wušnywal, so so reformazija tam šapoczja šakorjenicz. Lěta 1534
 pak bu Zwingli t Šrawonšceje wuhnaty, šahydli so lěta 1541
 w Genfu, hdyž je lěta 1564 wumrjel.

Ššurwje czwilowachu šrawonški kral Franz I. a jeho na-
 šlědnizy pšchiwšowarjow nowoje wučbje, kotrychž bēchu Šuge-
 nottow pomjenowali, a tola roščesche jich liežba lěto a bóle.
 Těhdy šyže so lěta 1560 džěščlětny šhorla IX. na štol šraw-
 onškich kralow, ja kotrehož jeho macž, šhata t Medizi, knježesche.
 Šódla prózowaschey so najwošebnišchey šwóbjce w kraleštwje, Gui-
 sojo a Bourbonojo, so byschtej wliw dostał na knježestwo. Do-
 kelž bēschtej pšches wěru, t woběju štron wšchelako wušnatu, džě-
 lenej, dha powjetšchi so roštora mješ wobemaj štronomaj džěń a
 bóle. Guisojo mjenujzy wušnawachu wěru po wašchju w kathol-
 škej, Bourbonojo pak po wašchju w reformškej žyrtwi. Šwada
 mješ tymaj móžnymaj narodomaj je ja Šrawonšku šurowe wóšny
 mješ krajnymi poddanami šwjedla; tola žana štrona njeje šamohla,
 so by rašne dobyče dobyla.

Kralowa macž, špšnawšchi, so njemóže Šugenottow t našyl-
 nošću podtkočicz, nastupi pucz wujednanja. Wona woženi šwoju
 džowku Margaretu Waloišku t Šugenottškim prynžom Šendrichom
 t Navarra. Džěń 18. augusta 1572 bu šwaš w Šariju šwječeny.
 Šugenottšzy najjednišzy, prynž t Šondé a admiral Šoligny t mno-
 himi šwojimi wěrybratrami bēchu šobu na šwašu, a jich bēchu
 t wošebitymi czěščemi witali. Škral, admiral šameho wobjimawšchi,
 je jemu wobkružil, so je tutón džěń najšbóžnišchi w jeho žiwjenju.

Wjetšchi džěl t Guisheho roda pak hladašche na tule žěntwu
 a šwječeljenja pschi šwašu t potajnym hñěwom. Pšchidwóšzy
 ludžo poštorfowachu so wošebje na tym, so mlody kral štareho
 admirala šjes měru czěščesche, a so bē t nim wšchón pšchedželný.
 Ššama kralowa macž pocza so pohóšchowacz, a jako bē Šoligny
 nětkore šlowečta kralej šchepnył, so by nětko doroščeny so t ma-
 czěneho wliwa wukwobodžil, dha pšchizahasche kralowa macž jemu
 a wšchěm Šugenottam šrawone wječenje. Wona nadbēhowasche
 šwojeho šyna, so by šwolil, so bychu so wšchitzy Šugenottojo ša-
 mordowali, a so bychu so tak wšchitzy njepšeczeljo jeho króny
 na wěcznje wutupili. Na špoczatku wobarašche so kral pšchedžiwu
 tajkim mordaiškim šmyšlenjam t macžěneje štrony. Šako pak wona
 jemu na to pšchizahasche, so je Šoligny šbēž pšchedžiwu kralowštemu
 štolej a pšchedžiwu wšchěm katholicškim pšchihotowal, dha šawola kral:
 „Pšchi Božej šmjerći, šamordujče niz jenož admiral šameho, ale
 tež wšchěch Šugenottow, so njeby ani jedyn t nich pschi žiwjenju
 woštal, kotryž mohł nam pošdžišcho porokowacz.“

Šnydom šlawachu so pšchihoty ja powšchitkowne šamordowanje,
 pschi kotrymž měješchtaj so jenož Šendrich t Navarry a prynž
 t Šondé wukhowacz, tola wonaj měješchtaj šwolicz, so katholicu
 wěru pšchimošmetaj. Móz mot 23. do 24. augusta 1572 bē so
 poštajila, hdyž měješche so mordowanje wukonjecž. Šwón na
 Louvru, šarym kralowškim hrodže w Šariju, měješche šnamjo pšche-
 bivač, a bēly powjas pschi lěwej ruzy měješche šnamjo byč, t ko-
 trymž chzychu so katholicjo ššnacž.

Hdyž šmėrki padachu, pukotasche kralej wutroba, a je štyštom
 woczatowasche poštajenu hodžinu. Šeho macž, štajnje pschi nim
 pšchewwaza, pšchirěča jemu šhroblošć. Tola pšchitas so by Lou-
 vrestli šwón pšchewwal, dyrbjachu jemu wunujowacz. Š njemėrom
 na ššitniku so šjewjazym, dóndže kral t wolnej a tšchepotajo hla-
 dasche won. Tak czinjěšchtaj tež jeho macž a jeho bratr, a tež
 wonaj tšchepotajšchtaj, dokelž njeběšchtaj sebi wěštaj, t šakšemu
 šónzej wšcho dóndže. Ššoncznje so něhdže tšeli, ale bóršy po tym
 bē wšcho šako czicho. Še štyštnošću sebi pšchewachu, so by so
 mohla ššebóžna pšchizaha wróćicz; ale t temu bē pšchepošdže: ša-
 mordowanje bē so hižo šapoczalo.

Wušlyšchawšchi poštajene šnamjo, bēchu 300 mužojo w žele-
 šnych šabatach do Šolignyšoweho doma šakročili. Hdyž šawolachu:
 „W kralowym mjenje!“ dha so jim kžěne durje wotewrichu a
 hižo ležachu domjazny czeladni morwi na šemi. Šotom walichu so
 mordarjo do admiraloweje štwy. Wušlyšchawšchi přeni šokł, bēšche
 admiral štanyl; t šhribjetom na ščěnu šlehujeny tam šteješche, jako
 mordarjo ššstupichu.

„Šy ty Šoligny?“ šawola jedyn t nich.

„Ša šym“, wotmolwi admiral, „mlodženzo, njecžesčičš ani
 tele šchědžiwu wlošny?“

Rubnymſchi jeho ſ mjeczom bęiche jemu wotmołwa; druſy rubachu a kałachu potom teſ do njeho. Roſrubane a roſkałane czeło cziſnychu ſ wotnom won.

Mjes tym bę ſo teſ mordowanie na haſach ſapoczalo. Naſtrózeni pſches hołk, njejabzy naſtaty, khwatachu Hugenttojo ſ domow a bęzachu tał ſwojim mordarjam do rukow. Se wſchęc ſtron bę ſlyſhecę, kał mordarjo reja, kał pſchescęehani wołaju a proſcha, kał nręjaze ſaloſcja, a pódla praſkotachu tſelby a ſchęcęcachu mjecę. Žana ſwójba, žana ſtaroba, žadny cžłowjeł njeje huadu nadeſchol. Marſchal Tavannes bęhaſche krejlačny po dróhach a wołaje: „Rubajęe žily, to je w auguſcęe runje tał dobre, kał w meji!“ S haſow dohvachu ſo do domow, tu ſ morderwanjom pokraccęuję.

(Pofracęowanie.)

Na póſtuy cęaſ.

ſłóſ: Khrystuſ, kiž naſ wuſtrowi.

Sa mnje teſ mój ſbóžniko,
K cęerpjenju ty dęeſche,
A teſ ſwólnje podda ſo,
Hdyž ſo modlił bęſche,
K cęežkim ſwjaſtam hamjenju,
Widęeſche ſmjercę nętko,
Wſchitko ſnjeęe ſ luboſcęu,
Cęerpjeſche rad wſchitko.
Njeſſy cęeknył ſtrachocęi,
Kiž cęe k ſmjercęi jimo,
Hdyž ſo ſchtunda pſchibliži,
Cęrjódla tebe pſchima,
Ty ſo poda ſwólniwje
Njepſchecęelow rukam.
Woſta pſcheco wobſtajny,
Njewobaraſch ſwjaſtam.
Wucę mje, kał ty cęiſche dęeſch,
K cęerpjenju tał ſtroſchtnje,
Kał ty ſ twojej radu chęeſch,
So bych wuſchol ſbóžuje,
Pókylí mje, hdyž junu jow
Nręjo k tebi ſdychnu,
Hdyž mam hieč pſches ſmjercę a row,
Wjeſ ſtróželow rjeknu:
Dęał, o Jeſu, dęał budę cęi
Sa cęerpjenja twoje,
Pſches to warbowa ty mi.
Njebjeſa wſchał ſwoje,
Nętk ja węc, ſo we ſmjercęi
Njewumru ja węcęnje,
Wujednany ſ Bohom mi
Da mi ſbóžnoſcę węcęe.

Ernił Delaſ.

Wſchelake ſ bliſka a ſ daloka.

Knjeſ Rubiza, ſny knjeſa ſararja Rubizy w Buſezach, je ſwoje juristiſke pruhowanie w Lipſtu khwalobnje wobſtał. Na prawa ſtudujetaj w tu khwilu dwaj Eſerbaj, k. bratraj Gólcęaj ſ Katez. Na duchowniſtwo ſtuduja k. Wicęežk, Nęſbart, Kapleč, Kichžan a Boiz. Na lékařſtwo ſtuduja k. Pſuhl, Laraſ, a k nimaj ſtupi knjeſ Kichžan ſ Maleje Prabi, kotryž je ſwoje maturitatne pruhowanie pſched krótkim w Budyſchinje wobſtał.

Na ſeminar w Budyſchinje ſu ſo pſchi pſchijimaznym pruhowanju 4 Eſerbjo pſchijeli.

Knježa pomozni wucęerjo ſo jutry, kał ſlyſchimy, tał pſchepadęa: Knjeſ Albert pſchindęe ſ Budetez do Hucęiny, Hucęinjanſki knjeſ pomozny wucęer do Budetez, knjeſ Wiederwach ſ Minalala do Klufſcha a knjeſ Kopta do Minalala. Do Bórka pſchekydlí ſo k jutram knjeſ Volk ſ Hermanež a knjeſ Krawz, kotryž bęſche hač dotal ſ wucęerjom w Bórku, je ſo ſa ſtatneho wucęerja w Myſcheczach wuſwolil.

Saſo je wulki woheń byl, a to na Židowje wutoru wjecęor. Wotpalile ſu ſo bróžen ratarja Marja, twarjenja ſwud. Ramiſchoweje a twarjenja kowarja Mlynka. Saſo je kóſtniſka ruka woheń ſałožila. Pſchecę je, ſo by bórny na ſwęcłto pſchijchłto, kotra to kóſtnikowa ruka, kotraž je w naſchej wokolnoſcęi telko njeſboža

nacęinila. Wyſchnoſcę je teſ teho dla pſchitaſala, ſo maja na wſach wyſche nóžneho ſtražnika mužjo w nozy ſtražowacę.

Dęiny w pſchirodęe cžłowjełow ſo pſcheco ſaſo pokaſuja. Tajki žadny dęiny je 33lętny ſkamjenjeny muž, kotryž ſo w tu khwilu w hoſcęenzu Gambrius w Budyſchinje pokaſuje. Wón je ſ Numaniſkeje. Nimale žyle cęełto je kał kamjeń twjerde. Wulki profeſor lékařſtwa Virchow, kotryž je žadneho muža w lęcęe 1894 w Barlinje widęal, tehdy wupraji, ſo ſo ſkamjenjenje ſpody kože ſtawa. Pręnje ſkamjenjenje ſo pola teho muža 1888 pokaſa. Cęeleſnje (dęaſna) ſo wjazy njehibatej, tał ſo je muž dęrbjal, ſo by jęſcę mohł, ſebi po prawym boku w hubje wjazy ſubow wulamacę dacę. Pſchi tym pał ma ſo tón muž cęiſcęe derje.

Epheliſkich 1. ſlaw, 7. ſcht.

Na kotrymž my mamy to wumoženje pſches jeho krej, tych hręcchow wodacęe, po tym bohatſtwje jeho huadny.

Hdyž ty ſebi myſliſch, luby cęitarjo, ſo maſch wumoženje na ſebi abo we ſebi, a ty ſo njeſſy Jeſuſa woblekł jako draſtu, ſo budęeſch ty w Jeſuſu namaſany, dha ſy ſjebany. Na nim mamy my to wumoženje, pſches jeho krej. — Pſchedſtaj ſebi tuto ſłowo je ſacęiſchecęom we jeho žylym wopſchijecęu. Na pſchiklad ſo praji: Sa mam dęel na tutej roli, na tym kuble mam ja dobru žiwnoſcę: ale maſch ty na Jeſuſu to wumoženje? — Eſhto dha ręka wumoženje? Sa ſebi njetriebam hałle prózu dawacę, tebi to prawe ſroſymjenje teho ſłowa wopiſacę. Tón japoſchtoł pſchitaji k temu: Wodacęe hręcchow. — Tał jo maſch, ſ jnym ſłowom. Na Jeſuſu maſch ty we nim abo pſches jeho krej wodacęe tych hręcchow. — Chęeſch pał ty hiſchęe jaſniſcho wjedęečę, kał a cęeho dla? dha pſchemyſł ſebi, ſchto je ſo ſtało: Wón, Jeſuſ, je naſche hręcchi na ſwojim cęełe ſam woprowal na drjemje, ſo bychmy hręccham wotmręli a prawdoſcęi živi byli, pſches kotrehož rany ſmy my ſahojeni. 1. liſt Pętra 2, 24. A dokeł je Khrystuſ junu ſa naſche hręcchi cęerpil, tón prawy ſa tych njeprawyč, ſo by naſ Bohu woprowal; je morjeny po cęełe ale wſchał wožiwjeny po duchu. ſlaw 3, 18. Hłaj, Jeſuſ je twoje hręcchi na ſwojim cęełe męł, a ſo ſam Bohu woprowal. Ty ſy po tajim twoje prawo wobſtał. Ty ſy tu miſdu twojich hręcchow doſtał. Ty ſy morjeny we a ſ Khrystuſom po cęełe; ale ſchtož wumrjel je, tón je prawy ſcęinjeny wot hręccha. — Eſy ty nętk w Khrystuſu wumrjel, dha pał ty teſ nje- dęrbijch tał dęiwnuſchki byčę, a ſam ſa ſo hiſchęe junkróčę wumrjecę chęyečę. — Praj ty jeno twojej wutrobje a ſwęcłomju, praj Mójjaſej, praj temu cęertej: Sa ſym junkróčę prawy cęinjeny, ja ſym we Khrystuſu wucęiſcęeny. — Tón hręcch, ſ kotrymž ſo ty cęwilujęſche, je teſ ſobu na Khrystuſowym cęełe woprowany. Eſhto dha je twoja njewęra? ſchto je twoja njeſwęcłnoſcę? twoja lohka myſł, ſchto twoja wotrocęłowſka bojocę, twoje njeſchecęełſtwo? kiž ty hiſchęe we ſebi a twojich cęełnyč myſłach ſacęujejch, ſchto je twoja wyſoka myſł, hnęc, loſcht, njepopſchecęe, hidęenje, kęe, njepoſłuchnoſcę, hejchleſtwo, pſchibóſtwo, ſamoluboſcę, cžłowjełow bojocę, cžłowjełam-ſpodožnoſcę, njewobſtajne byčęe, ſtruchloſcę, jenotliwoſcę, ſamowuſwolena Boža ſlužba, pobožnoſcę, dobre ſkutki? Eſhto je twoja ſla wutroba, kotraž we twojim cęełe bydlí, ſchto je tón korjeń, ſymjo a plód hromadęe; węcch hiſchęe nęſchto? jenož wupraj ſam: wſchitke ſe myſłe ſłowa a ſkutki? Njeſſy to hręcchi? Haj wſchał, Khrystuſ je te hręcchi woprowal. O jene ſłowo! Wodacęe hręcchow. Eſchto kaže tebi jene wumſacę? — Wlyſliſch ſuano, ſo je jedny ſapomnjeny? haj, hdy by Khrystuſ tajki cžłowjeł byl kał ty ſy. — Ale wopomí, Wóh bę w Khrystuſu, a wujedna tebe ſam je ſobu. A dokeł wujednanja trjeba, dha węc jeno jednorje, kał jo tu ſteji, tebi ſu twoje hręcchi wodate — we Jeſuſu.

K roſpominanju.

Hdyž pucę pſches cęerpjenja dęe, woſmje ſchecęijau ſ nich to naſhonjenje, kotrež je w jnym cęerpjenju cęinił, ſobu do drugeho. Eſady kóždeje pſchętrateje ſrudoby ſteji pomnił Božeho pſchepomhanja: „Hač ſem je tón Knjeſ pomhal.“

Daliſche dobrowólne dary ſa wbohe armeniſte ſyroty:

S Ežorno-Khołmcęanſkeje wohady pſches knjeſa ſararja Wendta: H. H. w Ptačezach.

W mjenje wbohich ſyrotow praji wutrobny dęał

Gólcę, redaktor.